

Сучасний третій етап дистанційної роботи отримав розвиток в умовах становлення HR-технологій і розширення діапазону можливостей як викладача, так і здобувача. Обставини роботи ЗВО в Україні значно змінили методику самостійної та дистанційної роботи здобувача вищої освіти. Дистанційна форма навчання визначає роботу викладача і здобувача в нових реаліях. Що саме покладено в основу цієї роботи? Нині викладач має за необхідності не лише надавати інформацію основних положень теми, а орієнтувати здобувача вищої освіти до умінь вивчення різних точок зору у виданнях вітчизняних і зарубіжних фахівців. Саме таке самостійне вивчення дає змогу обговорити різні підходи і твердження на практичних, лабораторних заняттях у групі під час запланованих занять у Мудлі.

На фоні обговорення та використання практичних навичок щодо роботи підприємства чи фірми у вигляді наукових суперечок і мозкового штурму формується та чи інша точка зору. Викладач зобов'язаний навчити здобувача умінню ретельного обговорення тієї чи іншої проблеми для отримання очікуваного позитивного результату. Нинішній етап аудиторної роботи викладача, а отже, і дистанційної роботи з ним - це орієнтація підлеглого на формування власної точки зору.

*Д-р екон. наук, професор, завідувач  
кафедри фінансів, обліку і аудиту  
О. Г. Кірдіна*

*Український державний університет залізничного транспорту (м. Харків)*

## **ЦИФРОВА ГРАМОТНІСТЬ ЯК ОДИН ІЗ ЕЛЕМЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКІСНОЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ**

В умовах прискорення технологічних змін зростає потреба в нарощенні разом з традиційними компетенціями цифрової грамотності. Якщо раніше це поняття розглядалося з точки зору вміння використання комп'ютерів, то наразі цифрова грамотність включає широке коло компетенцій щодо безпечного та

ефективного використання різного роду цифрових інструментів як у процесі професійної діяльності, так і вирішення звичайних життєвих проблем.

Разом із тим проведене дослідження щодо рівня цифрової грамотності в Україні свідчить, що частка українців, цифрові навички яких знаходяться нижче позначки «базовий рівень», складає 47,8 %. Найбільш розвиненими залишаються комунікаційні та інформаційні навички. У свою чергу «просідаючими» залишаються навички вирішення життєвих проблем (лише 55,8 % осіб мають рівень вище базових навичок) і навички створення цифрового контенту (36,8 % відповідно). Зростає і частка осіб, які стикаються з проблемами, пов'язаними з безпекою через використання Інтернету: 45,7 % опитаних, у т. ч. 37,3 % українців стикалися з отриманням шахрайських повідомлень («фішинг»), 18,0 % українців – з перенаправленнями на підробленні вебсайти з запитом особистої інформації («фармінг») [1].

При цьому 44,4 % українців зацікавлені в покращенні цифрових навичок. Найбільш зацікавленими є громадяни віком від 10 до 29 років. Зокрема актуальність такого навчання залежить від загального рівня володіння цифровими технологіями та освіти. Так, вищий рівень цифрових навичок і вища освіта актуалізує потребу в поглибленні вже наявних компетенцій. Серед актуальних поглиблених курсів викликає зацікавлення в населення робота з офісними програмами Microsoft Office, у фоторедакторах, обробка, монтаж відео. Серед професійних курсів – основи створення фотографій; сайтів; основи графічного дизайну, web-дизайну, 3D-моделювання [1].

Ключове значення відіграє цифрова грамотність і в процесі забезпечення якісної вищої освіти як при оволодінні здобувачами освітніми компонентами, так і безпосередньо при їх викладанні професорсько-викладацьким складом. Загалом наразі акцентується увага на важливості оволодіння цифровими компетенціями у сферах комп'ютерної грамотності, інформаційної та медіаграмотності, роботи з даними, створення цифрового контенту, комунікації і взаємодії в цифровому суспільстві, цифрової безпеки, вирішення технічних проблем, безперервного навчання в цифровому суспільстві. Зокрема для

викладача важливо, окрім оволодіння безпосередньо базовими цифровими навичками, забезпечити підвищення цифрової грамотності і здобувачів вищої освіти, що можна реалізувати шляхом якісної організації та управління освітнім процесом, використання інтерактивних інструментів освіти, формування індивідуальних траєкторій навчання здобувачів, забезпечення їхньої співпраці при виконанні командних проєктних завдань і налагодження якісної комунікації та зворотного зв'язку між викладачем і здобувачем. Важливим при цьому є і оволодіння навичками пошуку інформації та її критичного аналізу, поглиблення компетенцій щодо користування офісними програмами, виробництва мультимедійного контенту, синхронізації пристроїв. Слід відзначити і цифрову безпекову компетенцію, пов'язану з захистом персональних даних, етикою та культурою поведінки в цифровому просторі, надійним зберіганням інформації і створенням резервних копій файлів.

Отже, в умовах дистанційного формату навчання і віддаленої чи змішаної організації роботи суб'єктів економічної діяльності виникає гостра потреба в поглибленні цифрових компетенцій і цифрової грамотності здобувачів як для забезпечення високої якості вищої освіти, так і швидкої адаптації їх і якісного виконання ними професійної ролі при працевлаштуванні.

1. Цифрова грамотність населення України: звіт за результатами загальнонаціонального опитування за 2021 р. *Osvita.diia.gov.ua: вебсайт*. URL: [https://osvita.diia.gov.ua/uploads/0/2625-doslidzenna\\_2021\\_ukr.pdf](https://osvita.diia.gov.ua/uploads/0/2625-doslidzenna_2021_ukr.pdf) (дата звернення: 12.09.2023).

*Д-р екон. наук, професор кафедри  
фінансів, обліку і аудиту*

**О. О. Євсєєва**

*Український державний університет залізничного транспорту (м. Харків)*

## **ВІЗУАЛІЗАЦІЯ ЯК ДІЄВИЙ ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ НА ПЛАТФОРМІ MOODLE**

Упровадження дистанційних технологій освіти – це вимоги часу, нові умови життя, засоби взаємодії, новий стиль мислення. Навчальною платформою, що об'єднує педагогів, адміністраторів і здобувачів освіти (учнів,